

Välsignad Han som kommer med hopp

Nu när vi befinner oss i advents- och jultid, vill vi påminna oss om att Gud är den som kommer till oss. Förra söndagen predikade Ellen om hur Jesus Kristus, Messias, kom på ett annat sätt än man kanske skulle kunna förvänta sig. Han kom inte på höga hästar utan oansenligt, underifrån. Han kom med sanningen. Idag vill vi fortsätta att tala om att Jesus kommer till oss. Han kommer med hopp.

Läs Matteus 13:31-33

I november predikade vi utifrån ett tema som vi fått mycket respons på. Det handlade om psykisk ohälsa. Det är uppenbart att det temat berörde många. Att få stanna upp och konstatera att man faktiskt kan ha det jobbigt mentalt även om man har en tro på Jesus. Att få höra att livet är kämpigt och innehåller så många valmöjligheter att det leder till stress, och att det så kallade livspusslet är en myt som inte går ihop. Vi lever med sociala medier i jämförelsens tyranni.

Många mår inte bra idag. Det är lätt att gå vilse i den här världen, och i det liv vi fått som en gåva av Gud. Kanske är det viktigare än någonsin att göra det som Hebreerbrevet säger, nämligen att ha blicken fäst på Jesus, trons upphovsman och fullkomnare.

Rubriken för dagens predikan är Välsignad Han som kommer med hopp. Om hoppet överger oss människor mår vi inte bara dåligt, utan då är det riktigt illa. Gud sände inte sin son för att döma världen utan för att rädda den. Det är vårt hopp mitt i allt. Hur illa och eländigt vi än har det, och hur dåligt vi än mår, så finns ändå hoppet där. Tron på att Gud inte har övergivit oss och att det finns en framtid som är ljus.

I liknelserna om himmelriket som ett senapskorn och som en surdeg, säger Jesus något som är viktigt att ta med oss mitt i våra liv idag. Himmelriket är ett ord som vi bara hittar i Matteusevangeliet. När Lukas berättar samma liknelser, står det Guds rike. Himmelriket och Guds rike är alltså samma sak.

Himmelriket är som ett litet senapskorn som blir ett stort träd

Jag minns när jag var i Västerås som ungdomsledare, och hade sökt in till missionskolan för att bli pastor. En äldre man sade då till mig: "Anders nu när du ska bli pastor vill jag ge dig ett råd. Tänk på att inte säga att senapskornet är det minsta av alla frön, för det är det inte. Det är det minsta av alla örtväxter." Då invände hans son och sa: "Det är väl ingen som tänker på det?" Fadern svarade: "Jo, det finns mycket trädgårdsfolk i kyrkbänkarna."

Jag har inte lyckats verifiera om det här med örtväxter är sant eller inte, men mindre frön än just senapskornet finns verkligen. Men i Jesu omgivning betraktades det som minst, det var ingen som ifrågasatte det. Och det Jesus ville få fram är att det lilla, lilla kan bli väldigt, väldigt stort. Faktum är också att det på ganska kort tid kan bli väldigt stort. Om ett senapskorn läggs i god jord, kan det på några få månader bli en trädliknande växt på uppemot 4,5 meter, med en stjälk som är lika tjock som en arm.

Himmelriket är som en surdeg som arbetas in i mjöl

En surdeg är en viktig ingrediens vid bakning. Surdegen är inte heller så stor, men har kraft i sig. Den får brödet att jäsa. Degen växer och blir stor samtidigt som surdegen tillför flera positiva och nyttiga ämnen. Dessutom ger den det färdiga brödet ökad mättnadskänsla och påverkar doft, smak och hållbarhet.

Jesu eget liv personifierar de här båda liknelserna. Det börjar väldigt litet, som senapskornet. Det börjar i den unga Marias livmoder. Det blir till ett barn som växer till och mognar på mycket kort tid. Under de tre år som han var verksam förändrade han hela världshistorien, och idag räknas kristendomen som världens största religion. Precis som surdegen så genomsyrade han allt på den här jorden. Han förkun-

nade ett glädjebud. Han talade om att det finns ett evigt liv. Han gjorde under. Sjuka blev friska och demoner tvingades att fly. Han dog på ett kors som ett offerlamm för alla människors synder, och han uppstod och besegrade döden för att inta platsen till höger om Fadern i himlen och få all makt i himlen och på jorden. Han gav tro, hopp och kärlek till en värld som led under djävulens tyranni. Välsignad är han som kommer med hopp!

Men trots allt detta fantastiska som hänt, kanske det ändå hamnar i bakgrunden i våra liv. Vi har hört det förut och det var så länge sedan, eller så drunknar det i så mycket annat att det inte känns levande. Det blir – som Jesus säger – så att världsliga bekymmer och rikedomens lockelser tar över och kväver livet. En indianhövding som blev frälst beskrev sitt liv som en svart och vit hund som slogs mot varandra. När han fick frågan vem som vinner, svarade han: "Den jag matar." Vad fyller vi våra liv med? Finns det plats för senapskornet att växa? Finns det utrymme för surdegen att genomsyra hela våra liv?

Frågan är alltså hur vi idag ska kunna säga: "Välsignad är Han som kommer med hopp". På pastorsdagarna i Linköping nyligen, undervisade en cancersjuk Kjell-Axel Johansson om apostoliskt ledarskap. Han har varit en kristen ledare hela sitt liv, och nu skulle han tala om vilket som varit och är det viktigaste för ett ledarskap. Han började med att ställa frågan hur apostlarna gjorde, de första lärjungarna, de som vi kan läsa om i Apostlagärningarna?

Församlingen i Jerusalem växte enormt, från ca 20 personer till 3 000 på en dag, och senare upp emot 5 000. Bland dem fanns många fattiga som led nöd och behövde mat för dagen. Arbetsbördan var stor. Då sade man att det viktigaste var att ägna sig åt ordets och bönen tjänst. Men ska man verkligen sitta och läsa och be när det är sådant tryck runt omkring? Särskilt som dessa judiska män redan verkligen var insatta i skrifterna. De kunde hela Gamla Testamentet. Varför skulle de läsa det som de redan kunde? Och att be? De hade ju verkligen bett. Först 10 dagar innan Anden föll på pingstdagen, och sedan varje morgon i templet och i hemmen där man bröt brödet. De om några bad väl? Ändå är det så det står. Det betydde dock inte att de struntade i dem som behövde mat. De såg bara till att andra skötte den delen, så att de inte som ledare missade det viktigaste.

Vad blev resultatet av att man ägnade sig åt ordet och bönen? Det står i Apg 6:7 att Guds ord genom detta vann spridning, och att antalet lärjungar i Jerusalem steg kraftigt. Kan det vara så att senapskornet idag är ordet som läggs i jorden? Om jorden är god så växer det, om vi vill läsa, lyssna och lyda det som står. Att bli ordets görare och inte bara dess hörare. Då växer det. Kan det vara så att surdegen är bönen? För att få Guds rike att växa mitt ibland oss, räcker inte med mänsklig kraft och göra mycket. Vi är beroende av att Gud själv verkar som svar på våra böner. Då växer också något fram som kan genomsyra en stad.

Jerusalem blev förvandlat. Kan Örebro bli förvandlat? Kan också vi få uppleva att himmelriket kommer till oss här och nu? Välsignad är Han som kommer med hopp. I han som kom med hopp, utan som kommer. Den kristna församlingen är hans kropp och har den fått den helige Ande som en gåva, för att få vara med och utbreda hans rike ibland oss.

Om vi tror på honom, om vi lever i ordet och i bönen och räknar med den helige Andes kraft, då kan det växa. Om människor får höra det levande ordet och förstå det och se att det fungerar, då kan man börja omfatta tron. Om människor genom bönen får ta emot honom i sina liv, då kommer himmelriket in och genomsyrar kriminella nätverk, utslagna missbrukare och lidande människor drabbade av sjukdom! I den mörka advents- och jultiden finns ett ljus som kan förvandla allt. Det är han som kommer med sitt rike. Himmelriket. Riket som är av ett annat slag. Riket som vi har inom oss. Låt oss be om att det ska få utbredas här och nu mitt ibland oss!